

Agustí Ensesa Bonet

Escola de Tastavins del Gironès, amb la col·laboració de l'alumna Gisela Solà

El vi

Viña Maurel 2008

Chardonnay

Els dies calorosos d'estiu conviden a prendre una copa de vi blanc ben fresc. És el moment òptim per degustar aquest vi blanc Viña Maurel, de color groc daurat, d'alta intensitat aromàtica amb notes de fruits tropicals, suaus aromes de flors blanques i tocs de fruits secs. A la boca té una acidesa molt equilibrada, rastre de vainilla, lleugeres notes torrades per la seva criança en bótes de roure francès. El vi està

sotmès al procediment anomenat «battonage», és a dir, remogut amb els seus pòsits tres cops a la setmana. Elaborat al 100% amb la varietat Chardonnay, amb raïms de bona qualitat. És un vi per als amants dels blancs fermentats en fusta. Ideal per maridar amb plats amb una mica de consistència, com un arròs caldós de llobregant i ceps. Preu aproximat: 13 euros. El celler elaborador: Can Bonastre, situat a

Masquefa, dins de la Denominació d'Origen Penedès, està emplaçat en una finca del segle XVI als peus del massís de Montserrat. Terreny francoargilós amb la particularitat que es planta civada entre les rengleres de ceps per afavorir l'absorció d'humitat i reduir l'erosió de la terra i el subsòl. Per a més informació www.giro-vi.cat i www.can-bonastre.com.

Col·leccionisme

Encants de carrer

A l'estiu proliferen aquests mercats i trobades de col·leccionistes

Xavier Romero

La gran afició que existeix a les comarques gironines pel col·leccionisme, l'art i la història, es reflecteix d'una manera clara en la llarga relació d'encants al carrer, aquests mercats tradicionals que de manera periòdica i regular s'instal·len en bon nombre de localitats, per iniciativa de les societats filatèliques i dels gremis d'antiquaris i brocanters. Alguns d'ells van néixer ja fa dècades, i són recordats per servir de referent per als aficionats d'aquí i d'arreu.

En aquestes dates estiuenques és segurament quan els mercats i les trobades de carrer augmenten la seva oferta, tant pel que fa al nombre de cites com per la quantitat i varietat d'objectes posats a la venda, aprofitant així el potencial turístic de les comarques gironines.

Prop de la diada de la marededéu d'agost, el dia 16, hi ha la segona edició anual de la Fira del Cop d'Ull de Banyoles, que durant tot el matí se celebrarà al passeig Dalmau, organitzada per la secció filatèlica i numismàtica del Centre Excursionista de la ciutat de l'estany. Aquest certamen, popular i espontani, està obert a tota mena de transaccions, tot i que els comerciants –tant els professionals com els dedicats a temps parcial–, hi seran majoria, al servei dels diversos centenars de persones que s'hi esperen.

A Figueres, tant la Rambla Jordà com la plaça de Catalunya serveixen de marc idoni per als seus respectius encants, amb les cites de les fires i festes de la Santa Creu, a cavall entre l'abril i el maig, i la festivitat del Pilar. Aquí, sota la tu-

tela de l'associació filatèlica del Casino Mestral Figuerenc, es convoquen igualment altres fires no específicament de col·leccionisme, com ara les del dibuix i la pintura, del llibre vell i d'ocasió, de l'alimentació, d'artesanía... Gairebé durant mig any hi ha trobades, que complementen perfectament les fixes i tradicionals d'un cop al mes. A Castelló d'Empúries comptem amb la que es fa tots els diumenges, el mateix dia que a Girona, en aquest cas repartida entre la plaça de Catalunya i les voltes del carrer Sant Francesc; a la capital alguns dissabtes també hi ha fireta a la plaça de Sant Feliu. A Bàscara, a Vilobí, i esporàdicament en altres indrets, els antiquaris i brocanters, juntament amb els traficants de paper imprès, també es deixen veure per fer les delícies de persones que en molts casos, tot i no ser expressament col·leccionistes, sí que tafanegen i arriben a adquirir estris d'ornamentació i altres objectes curiosos per a la seva llar.

A la costa, el material en oferta no correspon precisament a temes de l'anomenat col·leccionisme popular, sinó que té més a veure amb els records de viatges o souvenirs, encara que a la llarga poden anar a parar a les mans de persones interessades en la seva compilació, classificació i exhibició. La producció posada a la venda resulta clarament industrial, llevat d'algunes artesanies molt concretes; difícilment capten l'atenció del col·leccionista avançat, tot i que poden fer un bon servei als aficionats principiants.

Gironins del segle XIX

Sebastià Junyer Vidal

Aquells ulls vius i alegres el miraven de fit a fit. Gairebé s'hauria pogut dir que la seva manera de fer era un punt irreverent, atrevida... Al capdavant eren uns ulls alegres i vius que responien fidelment al caràcter de l'amo, home impetuós amb ganes infinites de conèixer món i, sobretot, de tornar a París.

Sebastià Junyer Vidal va néixer a Castelló d'Empúries el 1879 i ha passat a la història per ser un dels amics més íntims que va tenir l'artista Pablo Ruiz Picasso durant els primers compassos del segle XX.

Junyer també era pintor. S'havia format a l'Acadèmia Trias de Barcelona i, com tots els joves bohemis de l'època, freqüentava la mítica cerveseria Els 4 gats, on va fer amistat amb el creador malagueny. La relació va ser tan intensa que van viatjar plegats a París el 1904. Junyer es va instal·lar a Montmartre, a l'estudi que tenia el seu amic i que era conegut com el *Bateau-Lavoir*. No és estrany, doncs, que els característics bigotis de Junyer apareguin en més d'una tela picassiana d'aquells temps.

L'artista castellonenc treballava a la Sala Parés, on havia exposat per primera vegada el 1902 i la segona el mateix any del viatge a la capital francesa. Ara bé, Sebastià Junyer no es preocupava massa per donar a conèixer la seva obra al públic, i encara li va interessar menys quan va heretar una fàbrica de filats que el va portar a abandonar la vida bohèmia i convertir-se en home de negocis.

Tot i això, mai va reprimir la seva sensibilitat artística. En són testimoni les teles pintades a Mallorca, on va començar a fer estades poc després del viatge amb Picasso. La seva obra, constituïda per harmònics paisatges, sembla delatar que el pinzell de Junyer gaudia amb la calma de l'illa. Són quadres plàcids, bells. I és que malgrat abraçar el món dels negocis, no va deixar de banda la relació amb la pintura i Picasso. Al llarg de la seva vida, juntament amb el seu germà, el crític d'art Carles Junyer, va anar col·leccionant obres del seu amic andalús. L'octubre de 1966 va fer donació d'algunes d'aquestes peces al Museu Picasso de Barcelona. Dos mesos més tard, concretament el deu de desembre de 1966, Sebastià Junyer Vidal va morir. Aleshores tenia vuitanta-set anys.

Xavier Carmaniu Mainadé
Historiador i periodista